

Vackert dockspel. Christer Dahl ger dockorna liv och skapar en magisk stämning.

Foto: Paul Knispel

Poetiskt och personligt om vänskap och ilska

Böcker

LÄNGEL OCH HÄSTEN BLÅ

Författare: Fritt efter Ulf Starks bok Ängeln och den blåa hästen

Text: Christer Dahl

Scenbild och dockor: Annika Arnell

Kostym: Inkan Aigner

Musik: Leif Hultqvist

Regi: Ing-Mari Tirén

Spelare: Christer Dahl

Vad gör man när ens bästa kompis hittar en annan vän? När man står ensam kvar medan de andra svävar bort i lycklig gemenskap?

Är man människa kanske man gråter. Eller blir arg. Eller slår sönder något. Men pojken i Längel och Hästen Blå heter Gud och har makt att förvandla.

Sagoskimmer

I Dockteatern Tittuts pjäs Längel och Hästen Blå berättas historien om Gud och hans vän Längel, en berättelse baserad på Ulf Starks bok Ängeln och den blåa hästen. Det är en pjäs fylld av stilla sago-skimmer och vackra symboler. Och den berättas på ett poetiskt språk, såväl verbalt som sceniskt.

Här flödar ordglädjen. Längels nya vän, Hästen Blå, är en persikonosad lyckofot. Gud får svindel när hästen är så hög. Och Skutte Hare hoppar på skare.

När äppelgrillarelden tänds blir lågorna samtidigt en symbol för varma känslor, för vänskap och kärlek. Och när Gud blir arg släcker han elden och fångar Hästen Blå i förtvivlans skog, här konkretiserad av tjocka rep som snärjer hästen.

Magi på scenen

Dockspelaren Christer Dahl ger i sitt spel dockorna liv och skapar en närapå magisk stämning på scenen. Annika Arnells dockor är uttrycksfulla och personliga, och Leif Hultqvists musik bidrar till den stilla, magiska stämningen där verklighet och fantasi flyter ihop.

Längel och Hästen Blå är en vacker och poetisk föreställning som skildrar teman som de flesta kan känna igen sig i: vänskap, svartsjuka, ilska – och glädje.

Alice Sundman